

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu a soudce zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška, soudce JUDr. Petra Průchy a soudkyně Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobkyně: **ADMIRAL GLOBAL BETTING a.s.**, IČO 26232375, se sídlem Komořany 146, zastoupena Mgr. Hanou Zahálkovou, advokátkou, se sídlem Příkop 4, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Letenská 15, Praha 1, týkající se žaloby proti rozhodnutí ministra financí č. j. MF-40772/2014/34-10/2901-RK ze dne 22. září 2015, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. srpna 2017, č. j. 3 Af 49/2015 - 60,

takto:

I. Kasační stížnost žalobkyně **se zamítá**.

II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení případu

[1] Ministerstvo financí zrušilo rozhodnutím ze dne 1. října 2014 několik svých rozhodnutí z let 2008 - 2014 v těch částech, jimiž žalobkyni povolilo provozovat loterie nebo jiné podobné hry prostřednictvím různých technických zařízení na adrese Havlíčkova 439, Litomyšl. Důvod spočíval v tom, že město Litomyšl vydalo v roce 2014 obecně závaznou vyhlášku č. 1/2014, o zákazu provozování loterií a jiných podobných her na území města. Ministerstvo vycházelo zejména z judikatury Ústavního soudu. Ministr financí se v rozkladovém rozhodnutí ze dne 22. září 2015 ztotožnil se závěry svého ministerstva, žalobkynin rozklad zamítl a zrušující rozhodnutí potvrdil. Rozhodnutí o rozkladu pak žalobkyně napadla neúspěšně u Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“), ten její žalobu zamítl.

II. Kasační stížnost a průběh řízení o ní

[2] Proti výše uvedenému rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) včas kasační stížnost. V ní namítá nepřezkoumatelnost rozsudku městského soudu ze dvou důvodů. Za prvé se městský soud nevyrovnal s její argumentací, že ke zrušení vydaných povolení mohl podle § 43 odst. 1 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „loterní zákon“), přistoupit pouze v případě, že nastanou okolnosti, pro které by nebylo možné loterii nebo jinou podobnou hru povolit. V případě stěžovatelky nenastalo více okolností, jak požaduje zákon užitím množného čísla, ale pouze jediná okolnost, a to vydání obecně závazné vyhlášky města Litomyšl. Druhý důvod nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku má pak spočívat v tom, že se městský soud nevyrovnal s argumentací stěžovatelky, podle níž je obecně závazná vyhláška a následný postup žalovaného diskriminační, neboť nadále umožňuje na území obce provozování loterií a jiných podobných her prostřednictvím internetu. Potírá pouze jejich provozování prostřednictvím technických zařízení, jaká vlastní a provozuje ve svém kasinu stěžovatelka.

[3] Stěžovatelka dále navrhla, aby Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti přerušil, a to z toho důvodu, že relevantní právní otázka byla předložena rozšířenému senátu usnesením ze dne 31. července 2017, č. j. 5 As 177/2016 - 44.

[4] Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti označil rozsudek městského soudu za plně přezkoumatelný, neboť se přiměřeně vyrovnává se všemi argumenty stěžovatelky. Tvrzení stěžovatelky, že okolností, které musí podle loterního zákona nastat, musí být více, je podle žalovaného ryze účelové. Pokud jde o diskriminační povahu obecně závazné vyhlášky města Litomyšl, dozor na obecní normotvorbou přísluší Ministerstvu vnitra, žalovaný musí z platného a účinného právního předpisu obce vycházet. Město Litomyšl dalo jasně najevo svůj regulační úmysl ve vztahu k jednotlivým druhům loterií a podobných her, žalovanému není známo, že by Ministerstvo vnitra shledalo předmětnou vyhlášku protiústavní a ani žalovaný na ní při materiálním posouzení jejího obsahu neshledává nic protiústavního. Žalovaný dále nesouhlasil s přerušením řízení, jelikož otázka předložená rozšířenému senátu pátým senátem se týká případů, kdy stěžovatel tvrdí, že se na něj má právo EU vztahovat proto, že mezi jeho zákazníky pravidelně patřili státní příslušníci jiných zemí EU. Stěžovatelka však přítomnost takovéhoto unijního prvku v dané kauze netvrdila. K tomu žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. září 2017, č. j. 8 As 126/2017 - 45, kde Nejvyšší správní soud s touto argumentací řízení nepřerušil a rozhodl ve věci samé (kasační stížnost zamítl).

III. Posouzení kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem

[5] Nejvyšší správní soud shledal, že podmínky řízení jsou splněny, a kasační stížnost vyhodnotil jako přípustnou. Nejvyšší správní soud poté kasační stížnost posoudil a dospěl k závěru, že není důvodná.

[6] Všemi právními otázkami, které stěžovatelka v nyní řešeném případě vznáší, se Nejvyšší správní soud dříve ve své judikatuře již zabýval, a to s výsledkem, že kasační námitky jsou nedůvodné. Pro stručnost proto Nejvyšší správní soud odkazuje na argumentaci obsaženou v příslušných rozsudcích, které jsou veřejně dostupné

na www.nsssoud.cz. Pokud jde o věcné námitky stěžovatelky – tedy že by musely nastat dvě nebo více okolností, aby byla naplněna dikce zákona a ministerstvo mohlo zrušit její povolení k provozování loterií a jiných podobných her, a že obecně závazná vyhláška je diskriminační, neboť nereguluje provozování hazardních her prostřednictvím internetu – na ně Nejvyšší správní soud obsáhle reagoval v rozsudcích ze dne 27. září 2017, č. j. 1 As 233/2017 - 34 a ze dne 14. prosince 2017, č. j. 2 As 230/2017 - 45 (oba byly nadto vydány ve věci téže stěžovatelky).

[7] Co se pak týká přerušení řízení, stěžovatelka netvrdila, že by v její kauze byl přítomen unijní prvek, a není tudíž pro takový postup důvod, jak Nejvyšší správní soud podrobně objasnil v rozsudku ze dne 27. září 2017, č. j. 8 As 126/2017 - 45, na který správně odkázal žalovaný. Přerušit řízení nebylo namístě ani z důvodu posouzení otázky případné účasti dotčené obce – města Litomyšl – jako osoby zúčastněné na řízení, neboť městský soud město Litomyšl o probíhajícím řízení vyrozuměl s tím, že má oznámit, zda bude v řízení uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení, město Litomyšl však výslovně toto právo neuplatnilo, byť mětskému soudu poskytlo své stanovisko k projednávané věci.

[8] Jelikož stěžovatelka neučinila nic víc, než že zopakovala již dříve vypořádanou argumentaci svou, příp. jiných subjektů provozujících loterie a podobné hry nacházejících se v obdobné situaci jako ona, nemá ani Nejvyšší správní soud, co by více ke svým dřívějším závěrům a argumentům dodal.

[9] Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že městský soud zhodnotil věc správně. Z výše popsaných důvodů vyhodnotil Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti napadenému rozsudku v souladu s § 110 odst. 1 větou druhou s. ř. s. jako nedůvodnou a zamítl ji.

IV. Náklady řízení

[10] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 1, 7 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona. Žalovaný měl ve věci úspěch, podle obsahu spisu mu však žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. ledna 2018

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu